

Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur.

86. Meddelelse. November 1924.

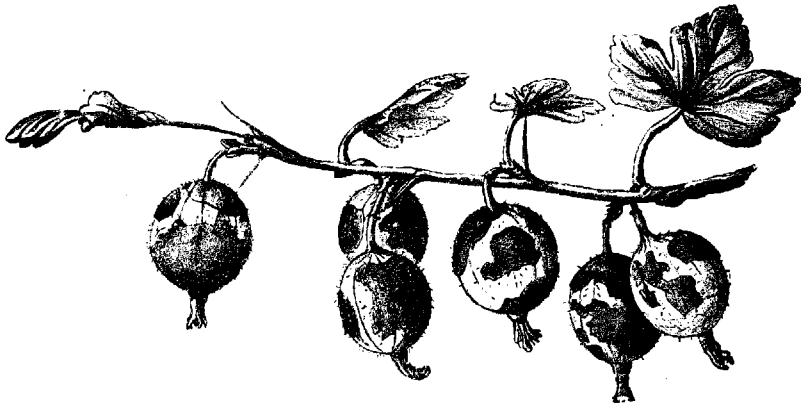
2. ændrede Oplag. (1. Oplag Maj 1921).

B. Vejledninger.

Stikkelsbærdræberen

eller den amerikanske Stikkelsbærmeldug træffes nu almindelig i alle Landets Egne. Paa Stikkelsbær er Angrebet ondartet, ja ofte ødelæggende; Ribs, Solbær og andre *Ribes*-Arter angribes langt sjældnere og svagere.

Sygdommen kan iagttages allerede i Løvspringstiden, og bliver sidst i Maj — først i Juni iøjnefaldende som kridhvide, melagtige Overtræk paa Stikkelsbærbuskens Skudspidser, Blade og Bær, stærkest paa de Grene, som er nærmest Jorden. Denne

Stikkelsbær, angrebne af Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors uvae*).

hvide Meldug bestaar af Knopceller, der let gnides af, og med Mennesker og Dyr føres over til andre Buske og videre til andre Haver. Efter ca. 14 Dages Forløb omdannes Melduggen til en brunlig, lys chocoladefarvet Hinde, som er sejt og sidder ret fast paa de angrebne Dele (se Fig.). Længere hen paa Sommeren og Efteraaret bliver Hinderne sortbrune, og man ser i dem mange, smaa, sorte Prikker (Sporehuse); i dette Stadium overvintrer Svampen.

Angrebet findes fortrinsvis paa unge, friske Plantedele; ældre Dele angribes vanskeligere. At bekæmpe Stikkels-

bærdræberen alene ved Nedsikæring af Buskene er derfor omsonst, thi de ny Skud angribes hurtigt.

De syge Bær er ikke giftige, men har et uappetitligt Udseende. Hos de grønne Bær kan Pletterne afvaskes, hvorefter Bærrene kan anvendes til Kompot eller lignende.

Bekæmpelsen er mulig og lønnende, naar den gennemføres med Omhu hvert Aar.

Paa Grundlag af Erfaringer og Forsøg kan følgende anbefales:

1) Buskene maa staa adskilte fra hinanden, og helst ikke i Skygge af Træer eller lign. Grenene udtynnes saaledes, at Lys og Luft kommer ind i og under Buskene.

2) I og omkring Buskene maa ikke findes Ukrud.

3) Stærk eller sildig udbragt Kvælstofgødning (Staldgødning og Salpeter) maa undgaas, da den fremmer Skuddannelsen, hvorved Angrebet vedligeholdes; derimod gives rigelig Fosforsyre.

4) Under Buskene strøs Melkalk, og Jorden graves dybt.

5) Vintersprøjtning udføres 2 Gange, sidste Gang umiddelbart før Knopperne bryder. Hertil anvendes en 4 pCt. Blaastensopløsning eller 1 pCt. Formaldehydopløsning (1 Del Handelsformalin til 40 Dele Vand. Den anvendte Formalin skal holde 35—40 pCt. Formaldehyd). Ogsaa Svovlkalk kan anvendes, og bør foretrækkes, hvor Buskene er angrebne af Stikkelsbærmider, da Svovlkalken dræber de overvintrende Mideæg. (1 Del Svovlkalk til 8 Dele Vand).

6) Sommersprøjtning bør udføres 2—3 Gange med ca. 14 Dages Mellemlum. 1. Sprøjtning udføres kort efter Løvspring; de senere Sprøjtninger maa ikke udføres under Blomstringen og umiddelbart før Plukningen af Bærrene. Der anvendes en Svovlkalkopløsning i Forholdet: 1 Del Svovlkalk til 30 Dele Vand; dog taaler gule Stikkelsbærsorter ikke Svovlkalk.

7) Man bør kun købe sunde Buske og altid desinficere dem inden Plantning ved at dyppe dem i en Svovlkalkopløsning: 1 Del Svovlkalk til 10 Dele Vand, eller i en Formalinopløsning: 1 Del Formalin til 40 Dele Vand. Rødderne bør dog ikke dyppes.

Mærk: Til Svovlkalkopløsning kan ikke anvendes Sprøjter med Kobberbeholder!

Nærmere Oplysninger kan altid faas ved Henvendelse til Statens plantepatologiske Forsøg, Lyngby.